

LANDSCHAPPELIJKE INPASSING ERVEN

Verschillende opdrachtgevers

Ik vind het erg interessant om te werken aan opdrachten waarbij niet alleen de erfinrichting belangrijk is, maar ook de inpassing van het erf in zijn landschappelijke omgeving. Vooral in 'kwetsbare', authentieke gebieden, zoals het oude hoevenlandschap, essenlandschap of uiterwaardenlandschap is het van groot belang om erven op een gebiedseigen wijze in te passen in het landschap. Op die manier gaat de cultuurhistorische waarde van deze landschappen niet verloren, maar wordt zelfs versterkt.

Cultuurhistorische waarde versterken

Wanneer je woont in een landschap dat een grote cultuurhistorische waarde vertegenwoordigt, dan is het je verantwoordelijkheid om bij te dragen aan een versterking van die streekeigen identiteit. Verarming, door verrommeling of het introduceren van gebiedsvreemde elementen, moet worden tegen gegaan. Door onderzoek te doen en kennis op te bouwen over wat precies die streekeigen kenmerken zijn en hoe je ze moet toepassen, krijg je de 'tools' in handen om een erf zo in te richten dat deze bijdraagt aan een verhoging van de cultuurhistorische waarde. Een opdracht voor de landschappelijke inpassing van een erf kan daarom ook niet plaatsvinden zonder een goede kennis van de regio en streekeigen kenmerken.

Wensen opdrachtgever vs. landschap

Een goede landschappelijke inpassing hoeft helemaal niet te bijten met de wensen van de opdrachtgever. Een bepaalde mate van privacy kan op verschillende manieren bewerkstelligd worden, daarvoor hoeven echt geen (gebiedsvreemde) coniferen of schuttingen geplaatst te worden. Door te werken met hagen en houtwallen waarin inheemse soorten worden toegepast kan ook privacy worden gecreëerd. Deze erfinrichtingselementen dragen dan ook meteen bij aan een verhoging van de biodiversiteit, doordat talloze diersoorten er een onderkomen in vinden of er een voedselbron aan hebben.

